

ciao!

Dragă cititorule, îți spun *ciao* pentru că sunt italiancă și vom vedea în această carte cum se salută oamenii în diferite locuri și în diferite culturi ale lumii. Vei descoperi formule de salut care îți se vor părea dintre cele mai obișnuite și altele în privința cărora vei avea dubii că sunt reale.

Exemplele pe care le dau sunt din propria experiență, din limbile străine pe care le-am studiat și din vorbele auzite la prietene și prieteni; le iau din lecturile mele din prezent și din trecut, din cărți pe care le-am căutat în mod special pentru a scrie acest text, dar și din celelalte cărți pe care le-am citit de-a lungul vieții mele.

Mă interesează să știu ce îți spunem unei alte persoane când o întâlnim, fie ea străină pentru noi sau nu. Să reflectăm asupra modului în care spargem gheața și începem să vorbim cu cineva care se întâmplă să fie prin preajmă sau la care ne ducem în vizită.

Cum îi captăm atenția? Ce îi urăm?

Formulele de salut sunt fascinante, pentru că s-au tot modelat de-a lungul unei istorii de mii de ani. Dincolo de însemnătatea lor practică, acestea transmit viziunea noastră asupra ființelor umane, asupra lucrurilor care contează atunci când te afli în compania unei alte persoane, gândurile pe care le avem despre locul pe care fiecare dintre noi îl ocupă în această lume.

Pregătește-te pentru o călătorie grozavă! Poți urma traseul pe care ți-l propun sau poți să începi cu orice etapă, zăbovind pe fiecare porțiune a traseului cât vrei. Sper să-ți placă!

DRUMURILE NOASTRE SE ÎNTÂLNESC

Hola și Hello, unele dintre cele mai comune formule de salut din lume, au aceeași origine și, cel mai probabil, sunt înrudite cu un cuvânt din limba germană veche: *halâ* sau *holâ*, adică „Mână!“ sau „Hai!“. Această expresie se folosea pentru a saluta un barcagiu sau pentru a-i atrage atenția.

Exact în același mod s-a folosit și **hello** în engleză, până când, datorită predilecției cu care acest cuvânt era folosit de Thomas Alva Edison, a devenit una dintre formulele de salut cele mai cunoscute. Și asta pentru că Edison, unul dintre inventatorii telefonului – alături de Antonio Meucci și Alexander Bell –, a decis ca, de îndată ce ridica receptorul, pentru a se asigura că este cineva la celălalt capăt al firului, să spună „**Hello!**“.

Illustration of a man in a blue cap and orange shirt on a blue boat, waving. A red speech bubble above him says "Hello!".

Illustration of a woman with dark hair, wearing a light green dress, waving. A yellow speech bubble above her says "¡Hola!".

Acum, pentru tine poate că e ceva banal, dar cu siguranță îți poți imagina cât de incredibil trebuie să fie să auzi pentru prima dată vocea cuiva care nu se află în fața ta. Pe cineva care îți vorbește de la celălalt capăt al orașului sau de pe un alt continent.

În 1880, la prima convenție națională a companiilor de telefonie din Statele Unite ale Americii, pe ecusonul pe care participanții îl purtau pentru a se legitima scria, de exemplu, „**Hello, I'm Thomas!**“. De atunci, această formulă de salut s-a răspândit cu o repeziune de neoprit.

În schimb, Alexander Bell prefera să răspundă la telefon zicând „**Ahoy!**“. Câștig de cauză a avut însă Edison. Chiar și așa, **ahoy** este, la fel ca **hello**, o exclamație folosită în lumea navigatorilor pentru a semnala că la orizont se zărește uscatul sau o altă navă. Se pare că provine de la olandezul **hoi**, cuvânt folosit și astăzi în neerlandeză pentru a saluta.

Ahoy!

**Poftim?
Cine să-nțeleagă
ce zici,
dragă Alex?**

Interjecțiile menite să atragă atenția și care s-au transformat apoi în formule de salut se întâlnesc în mai toate limbile, în special în cele nordice. Astfel, în Norvegia și în Finlanda se spune **hei**, la fel ca în Suedia – numai că în suedeză se scrie **hej!**. În limba engleză se folosește, de asemenea, expresia **hi** și există voci care susțin că brazilianul **oi** și-ar avea originea în contactul brazilienilor cu olandezii care, în secolul al XVII-lea, au ocupat statul Pernambuco, situat în nord-estul Braziliei.

Nu există însă nicio certitudine în acest sens, circulând numeroase ipoteze cu privire la originea acestui **oi**. Ce știm sigur e că, atunci când vrei să atragi atenția cuiva... „**Ei!**“ Da, cu tine vorbesc, cel care citești, mă urmărești? Spuneam că unele cuvinte folosite pentru a atrage atenția au fost inventate fără să ne dăm seama, le-am rostit involuntar, pentru a ne face remarcăți, pentru a evita ciocnirea cu o persoană care nu se uita pe unde merge sau pentru a saluta o navă apărută la orizont: **Hei! Hi! Hoi! Oi! Ahoy!**

LA DISPOZIȚIA TA

În Italia, salutul informal cel mai des întâlnit este *ciao*. Cu toții îl folosim, nu doar italienii. A, știi deja și tu acest cuvânt? Știi și ce origine are și ce înseamnă?

Hello!

Ciao!

Ciao vine din dialectul vorbit în orașul Veneția și înseamnă nici mai mult, nici mai puțin decât „sclav“. De fiecare dată când cineva îți spune „**Ciao!**“, se pune, de fapt, în slujba ta, îți dă de înțeles că este sclavul tău.

Așa li se adresau negustorii venețieni potențialilor clienți. În textele scrise, **ciao** apare pentru prima dată menționat într-o comedie napolitană din 1709. Cu alte cuvinte, cu mai bine de trei sute de ani în urmă și cu mijloacele de transport specifice vremii, această formulă de salut traversase deja aproape întreaga cizmă lungă a Italiei. Devenea deja universală.

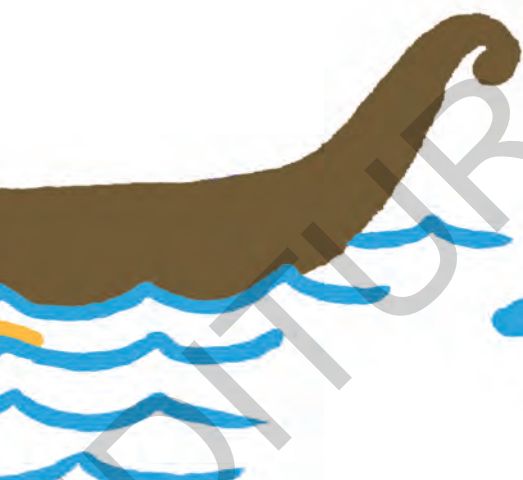
DORINȚELE
MELE
sunt
ORDINE
pentru
MINE

La ordinele
dumneavoastră!

Există mai multe moduri de a saluta, corelate cu
ideea de a te pune în slujba cuiva. De exemplu, dacă
intri într-un magazin din Mexic, chiar și astăzi poți întâlni
un angajat care se pune, la propriu, la dispoziția ta sau care
îți spune: „**Ordonăți!**“

În Imperiul Austro-Ungar, înființat în 1867 și care
continua să se extindă în Europa Centrală și de Est,
expresia latină **servus humillimus** era folosită
pentru a saluta. Cel care o rostea își scotea pălăria
sau ce avea pe cap și făcea o reverență pentru
a părea mai mic de statură.

Cu toate acestea, în timp, atât gestul, cât și expresia s-au tot
simplificat. Oamenii au început să spună doar **servus**, nu era nevoie
să se umilească într-atât, iar această formulă de salut este folosită
și astăzi în mod obișnuit în unele părți ale Germaniei și Austriei,
în România, Ungaria, Slovacia, Croația, Slovenia și Ucraina.

CUPRINS

CIAO!	7
DRUMURILE NOASTRE SE ÎNTÂLNESC	8
LA DISPOZIȚIA TA	10
ÎȚI PREZINT RESPECTELE MELE	12
SPER CĂ EȘTI BINE	14
ÎMI DORESC SĂ FII FERICIT(Ă)	20
TE VĂD	24
DE LA PICIOARE LA CAP	26
SĂRUTURI CU NASUL	28
ÎNTRE OCHI	32
PE BAZĂ DE SĂRUTURI	36
HAI CU MÂNA AIA!	40
ZIUA ȘI SEARA	48
DRUMURILE NOASTRE SE DESPART	52
ÎN LOC DE BIBLIOGRAFIE PARȚIALĂ	60